

Praktijk voor psychotherapie Peter Bleumer

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

De Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling bestaat sinds 1 juli 2013. Vanaf 1 januari 2019 is melden bij Veilig Thuis bij vermoedens van acute en structurele onveiligheid de professionele norm. Gezien de grote individuele en maatschappelijke gevolgen van geweld binnen afhankelijkheidsrelaties, moet de signalering van het geweld zo vroeg mogelijk plaatsvinden en tot een adequate verwijzing en aanpak leiden. Uit onderzoek blijkt namelijk dat jaarlijks zo'n 170.000 ouderen, 200.000 volwassenen en 119.000 kinderen slachtoffer worden van een vorm van huiselijk geweld of kindermishandeling. De gevolgen kunnen ernstig zijn en vaak levenslang merkbaar. Meer informatie staat op:

[Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling in de ggz: stand van zaken | Rapport | Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd \(igj.nl\)](#)

Bronnen:

- Afwegingskader voor pedagogen, psychologen, (psycho)therapeuten, sociaal werkers en jeugd- en gezinsprofessionals ([Meldcode Afwegingskader okt 2018.pdf \(nvo.nl\)](#))
- <https://youtu.be/GnOoWYOhQ44>

De meldcode houdt in dat de behandelaren die werkzaam zijn bij/voor van de Praktijk voor psychotherapie Peter Bleumer, bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling (het gaat hierbij niet alleen om vermoedens van fysiek geweld, maar ook om vermoedens van psychisch of seksueel geweld en vermoedens van verwaarlozing) de volgende 5 stappen doorlopen:

1. *In kaart brengen signalen.*
2. *Overleggen met een collega en eventueel raadplegen van Veilig Thuis (het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling).*
3. *Gesprek organiseren met betrokkene(n).*
4. *Het huiselijk geweld of de kindermishandeling wegen: Heb ik op basis van stap 1 t/m 3 een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling? Heb ik een vermoeden van acute of structurele onveiligheid? Zo ja, dan: Melden bij Veilig thuis en samen stap 5 (afwegingsvragen 3 t/m 5) doornemen.*
5. *Beslissen: Is melden noodzakelijk? Melden is noodzakelijk als er sprake is van acute of structurele onveiligheid. Is hulp bieden of organiseren ook (in voldoende mate) mogelijk? Hulpverleners is mogelijk wanneer de professional in staat is om effectieve/passende hulp te bieden of te organiseren (afweging 3), de betrokkenen meewerken aan de geboden of georganiseerde hulp (afweging 4), de hulp leidt tot duurzame veiligheid (afweging 5).*

De afwegingskaders die gemaakt zijn door de beroepsgroepen zijn te vinden in de [Toolkit huiselijk geweld en kindermishandeling](#).

Toelichting:

Stap 1. Signalen in kaart brengen

Als ik in mijn functie als zorgprofessional signalen opvang van huiselijk geweld of kindermishandeling, leg ik deze signalen vast in het cliëntdossier, ook de (uitkomsten van) de gesprekken die ik over de signalen voer met de cliënt, de stappen die ik zet en de besluiten die ik neem. Daarbij is het van belang om feiten en signalen uit elkaar te houden. Als de informatie van een ander komt dan de cliënt zelf, dient deze bron vermeld te worden bij de informatie. Als de signalen gaan over de kinderen van een cliënt, met wie ik dus zelf geen contact heb, kunnen deze signalen aanleiding geven voor nader onderzoek naar de omstandigheden waarin deze kinderen verkeren.

Verplichte kindcheck: Ik ben als zorgprofessional verplicht te controleren of er kinderen in het gezin zijn en ik dien vervolgens met zekerheid vast te stellen of deze kinderen veilig zijn. Zo niet, dan worden de stappen van de meldcode doorlopen. Ik doe de 'kindcheck' wanneer de situatie of conditie van een cliënt risico's oplevert voor het kind. Bijvoorbeeld bij een psychische stoornis of verslavingsproblematiek, of bij cliënten die te maken hebben met huiselijk geweld. Als een kind acuut gevaar loopt, schakel ik Veilig Thuis direct in.

Stap 2. Overleggen met collega (intervisie) en eventueel Veilig Thuis

Om de in kaart gebrachte signalen goed te kunnen duiden, is overleg met een deskundige collega noodzakelijk. Op basis van anonieme cliëntgegevens kan ik (daarnaast) ook Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding (arts of verpleegkundige) raadplegen. Ik hoef daarvoor mijn beroepsgeheim niet te doorbreken. De KNMG raadt haar leden aan om altijd (ook) advies te vragen bij Veilig Thuis.

Stap 3. Gesprek met client

Na het collegiaal overleg en/of het adviesgesprek met Veilig Thuis, bespreek ik de signalen met mijn cliënt. Soms worden in dat gesprek de vermoedens van mishandeling of geweld weggenomen en zijn vervolgstappen niet nodig. In het gesprek al ik: 1. het doel van het gesprek uitleggen; 2. de signalen (de feiten die ik heb vastgesteld en de waarnemingen die ik heb gedaan) bespreken; 3. de cliënt uitnodigen om daarop te reageren; 4. pas na deze reactie interpreteer ik wat ik heb gezien, gehoord en in reactie daarop is verteld. Mocht door het voeren van een gesprek over de signalen de veiligheid van een van de betrokkenen in het geding kunnen komen, dan kan ik besluiten mijn vermoeden nog niet met de cliënt te bespreken. Denk daarbij aan de mogelijkheid dat de dader zich afreageert op het slachtoffer of dat de cliënt de contacten met mij zal verbreken, waardoor ik mijn client uit het zicht verlies. Het kan ook zijn dat een cliënt te jong is, waardoor een dergelijk gesprek te belastend is. Ook hierover kan ik overleggen met Veilig Thuis. Bij het voeren van een gesprek met een kind alleen, geldt als uitgangspunt dat de ouders hierover vooraf worden geïnformeerd, behalve wanneer ik vermoed dat de veiligheid van het kind daarmee in gevaar komt. Als ik op basis van de

signalen een ernstig misdrijf vermoedt, is het verstandig om de te zetten stappen af te stemmen met de interventies van de politie, al dan niet via het Veilig Thuis. Gesprekken met slachtoffer en getuige kunnen het leveren van bewijs in de strafzaak namelijk belemmeren.

Stap 4. Wegen van huiselijk geweld of kindermishandeling

Heb ik op basis van de stappen 1 t/m 3 een vermoeden van/ is er sprake van huiselijk geweld en/of kindermishandeling?

De professional vraagt zich na het doorlopen van de stappen 1, 2 en 3 af of het huiselijk geweld en/of kindermishandeling nog steeds gaande is of dat er nog steeds sprake is van een vermoeden daarvan. In alle stappen van de meldcode is het mogelijk deze af te sluiten. Ook is het op ieder moment mogelijk de meldcode opnieuw te starten. De professional legt de bevindingen vast in het dossier. Het model met de stappen van de meldcode en de daarin opgenomen afwegingsvragen impliceert een zekere volgorde. In de praktijk lopen deze stappen en de te maken afwegingen in hulpverleningsprocessen vaak door elkaar heen.

Heb ik een vermoeden van/ is er sprake van acute of structurele onveiligheid?

Acute onveiligheid Van acute onveiligheid is sprake als een persoon in direct fysiek gevaar verkeert en diens veiligheid de komende dagen niet gegarandeerd is. Hij of zij heeft direct bescherming nodig. Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling schat een professional allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in het geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak). Het kan ook gaan om het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige (medische) zorg.

Vragen ter afweging:

- Verkeert een van de betrokkenen in direct (levens)gevaar?
- Is er ernstig letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe?
- Is er sprake van mensenhandel (zoals uitbuiting of gedwongen prostitutie)?
- Is er sprake van het in gevaar brengen van kinderen en kwetsbare volwassenen als gevolg van excessief middelenmisbruik en/of een acute psychische crisis van de verantwoordelijke ouder/partner/verzorger?
- Is er een acute dreiging om zichzelf én een naaste (waaronder (ex-) partner, kinderen of een familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (ontvoering, familiedrama, eerwraak, huwelijksdwang, vrouwelijke genitale verminking)?
- Is er sprake van geweld of verwaarlozing leidend tot verminkingen, handicaps of de dood bij een lid van het cliëntsysteem?

- Is er sprake van fysieke verwaarlozing die acuut de gezondheid bedreigt van zeer jonge kinderen, volwassenen met een beperking, ouderen of anderen in een zorgafhankelijke situatie? \
- Is er sprake van een (herhaalde) suïcidepoging van een ouder van een minderjarig kind dat zorgafhankelijk van hem of haar is en is er geen andere verzorger voor het kind?
- Heeft de (mogelijke) pleger van het geweld direct toegang tot het slachtoffer, of is het slachtoffer in een zorgafhankelijke positie van de pleger?
- Is er sprake van recent gewelddadig gedrag zoals verwondingen die medische behandeling of medisch sporenonderzoek behoeven (bijvoorbeeld: poging tot wurging, bedreiging met een wapen, seksueel geweld/misbruik)?

Disclosure. Een specifieke vorm van acute onveiligheid is 'disclosure'. We spreken van 'disclosure' (ook wel onthulling genoemd) als slachtoffers, kinderen en/ of volwassenen, uit zichzelf een professional om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling, of zich hierover uiten zonder hulp te vragen. Dit betekent veelal dat het slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden.

Vragen ter afweging:

- Is er sprake van een uitspraak die wijst op een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling?
- Gaat het over een situatie in het verleden of over een actuele situatie? Is het kind of de zorgafhankelijke volwassene nu veilig?
- Is er een sprake van een acute noodzaak voor medische zorg en/of sporenonderzoek?
- Is er bij de minderjarige of een zorgafhankelijke volwassene sprake van bij het verhaal behorend gedrag dat wijst op een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling?

Structurele onveiligheid. Bij structurele onveiligheid is er sprake van herhaling of het voortduren van een onveilige situatie of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor het voortduren van onveiligheid (plegerschap of slachtofferschap) in de toekomst. Er kan sprake zijn van een patroon van herhaald geweld, maar ook van permanente tekortkomingen in de geestelijke en/of lichamelijke verzorging van zorgafhankelijke kinderen en/of volwassenen. Structurele onveiligheid heeft schadelijke gevolgen door de herhaling van de feiten, de voortdurende dreiging en (emotionele) onveiligheid.

Vragen ter afweging:

- Is er sprake van eerder (aangetoond) huiselijk geweld of kindermishandeling binnen het cliëntsysteem?

- Is er gedurende enkele weken of langer sprake van geweld of andere onveilige situaties tussen leden in een cliëntsysteem?
- Is er sprake van structurele, inadequate of inconsequente basiszorg (onderdak, kleding, voeding, persoonlijke spullen en speelgoed) door een onvoldoende of onregelmatig inkomen om hierin te voorzien?
- Ondergaan de kinderen of een kwetsbare volwassene structureel emotioneel en/of psychisch geweld, zoals: onvoldoende affectie, vernedering, voortdurend negatieve benadering, opsluiting, verbale intimidatie, ernstige strijd tussen ouders, kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld of bedreigingen?
- Is er sprake van (een vermoeden van) seksueel misbruik van minderjarige kinderen?
- Is er sprake van seksueel wervend gedrag door kinderen of ander niet leeftijdsadequaat seksueel gedrag?
- Zijn er seksuele of gewelddadige filmpjes van een kind in omloop die tegen zijn/haar wil zijn gemaakt en die leiden tot chantage en/of pesterijen?
- Is er sprake van dwangmatig controlerend geweld waarbij een van de partners intimidatie en controle uitoefent over de ander?
- Is er sprake van escalerend en zich herhalend geweld na een echtscheiding, bijvoorbeeld in de vorm van stalking door een van de ex-partners?
- Zijn de ouders onvoldoende in staat hun kinderen te beschermen tegen geweld, (seksueel of financieel) misbruik of uitbuiting door derden, of initiëren ze dit?
- Is er sprake van een patroon van geweld (geweldsspiraal), waarbij oplopende spanningen uitbarsten in geweld en de partners daarna proberen het weer goed te maken, tot de spanningen opnieuw oplopen?
- Is er sprake van psychische problematiek, verslavingsproblematiek, agressieproblematiek of andere problemen bij volwassenen die kunnen leiden tot een gewelddadige reactie naar andere leden in het cliëntsysteem bij oplopende spanning?
- Is er sprake van (zich herhalend) geweld in een cliëntsysteem dat zorg mijdt, veelvuldig verhuist of 'shopt' langs allerlei instellingen?
- Is er sprake van een overbelaste mantelzorger die gedurende langere tijd (enkele weken of langer) verbaal of lichamelijk geweld gebruikt tegenover de volwassene die zorgafhankelijk van hem of haar is?
- Is er sprake van financiële uitbuiting door een betrokkene/familielid van een zorgafhankelijke volwassene?

Stap 5. Beslissen:

5.1 Is melden noodzakelijk?

5.2 Is hulp bieden / organiseren (ook) mogelijk?

Ben ik in staat effectieve (passende) hulp te bieden of organiseren?

- Binnen de mogelijkheden van het beroep, de eigen kennis en/ of deskundigheid, de organisatie waar hij werkt en persoonlijke

omstandigheden weegt de professional of hij zichzelf voldoende in staat acht op dat moment te handelen naar de onveilige situatie of de vermoedens daarvan. Het is belangrijk na de melding in gezamenlijk overleg met Veilig Thuis te kijken welke hulp nodig is en wie wat kan bieden.

Vragen ter afweging:

- Heeft de professional de mogelijkheid indien nodig het slachtoffer in veiligheid te brengen?
- Zijn er duidelijke afspraken over de veiligheid met het cliëntsysteem en de betrokken professionals te maken?
- Is er voldoende zicht op onveilige gebeurtenissen in het verleden?
- Voelt de professional zich voldoende deskundig en bekwaam om veiligheid te bewerkstelligen, al dan niet in samenwerking met anderen?
- Kan de professional de eventuele spanning die bij de situatie komt kijken hanteren?

Werken betrokkenen mee aan de geboden of georganiseerde hulp?

- De professional schat in en monitort of zijn inzet tot beweging bij de betrokkenen leidt. En of hij in afstemming met andere betrokken professionals aan de slag kan.

Vragen ter afweging:

- Zijn de betrokkenen, alle leden van het cliëntsysteem en het bredere netwerk van (informele) steunfiguren, bereid en in staat de voorgestelde hulp direct aan te gaan?
- Hebben alle betrokkenen en de betrokken professionals de focus op het stoppen van geweld en een (duurzaam) herstel van de veiligheid?
- Wordt er door alle betrokkenen gewerkt aan het herstel van directe veiligheid en het wegnemen van de oorzaken van het geweld?
- Is de hulp gericht op het versterken van de veerkracht en het herstel van 13 de schade die is veroorzaakt door (de dreiging van) huiselijk geweld of kindermishandeling bij de betrokkene(n)?
- Er is sprake van een gezamenlijke analyse en een risico gestuurd zorgen herstelplan met doelen en evaluatiemomenten? Is dit plan op maat gemaakt met alle betrokkenen van het gezin of huishouden, waarbij de doelen van begeleiding en/of hulpverlening helder zijn gesteld?
- Als meerdere professionals betrokken zijn: zijn er voor iedereen bekende afspraken over samenwerking en casusregie op de veiligheid en de (en multidisciplinaire) hulpverlening?

Leidt deze hulp tot duurzame veiligheid?

- Een professional die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling weegt telkens af of de onveiligheid daadwerkelijk stopt of zich herhaalt, ondanks de aanwezigheid van een veiligheidsplan en zorg/herstelplan.

Vragen ter afweging:

- Stopt het geweld niet binnen de verwachte termijn?
- Is de problematiek (nog) ernstiger dan verwacht?
- Worden de gestelde doelen niet behaald binnen de verwachte termijn?
- Loopt de uitvoering van het veiligheids- en/of hulpverleningsplan vast?
- Is er specifieke expertise nodig?

Extra informatie bij de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling (LVVP)

Bijlage 1 De afwegingen bij het doen van een melding bij Veilig Thuis

Toestemming voor het doen van een melding

In geval u besluit een melding te doen van de mishandeling of het geweld bij Veilig Thuis, dan legt u uw cliënt eerst uit wat een melding voor hem/haar betekent en wat het doel van de melding is. Heeft uw cliënt bezwaar tegen de melding, dan gaat u daarover met elkaar in gesprek om te zien of u aan de bezwaren tegemoet kunt komen. Als uw cliënt bij zijn bezwaren blijft, dan weegt u die af tegen de noodzaak om de cliënt of een ander te beschermen tegen het geweld of de mishandeling. Als u besluit om melding te doen, ook zonder dat u daarvoor toestemming van uw cliënt heeft verkregen, dan kan er sprake zijn van een 'conflict van plichten'. Het gaat dan altijd om een cliënt die zich in een ernstige situatie bevindt en alleen kan worden geholpen door een ander bij de aanpak te betrekken. Een dergelijk besluit tot het doorbreken van de zwijgplicht moet zorgvuldig worden genomen. Meer daarover onder Beroepsgeheim en wettelijk meldrecht en Conflict van plichten.

Mondelinge of schriftelijke toestemming

De manier waarop toestemming wordt verkregen staat u vrij. Mondelinge toestemming om gegevens te verstrekken is in principe voldoende. Maar met het oog op eventuele bewijsvoering verdient schriftelijke toestemming de voorkeur. Noteer in beide gevallen de datum waarop de toestemming is verkregen. Vermeld verder welke gegevens er precies verstrekt zullen worden, aan wie en waarom.

De jeugdige cliënt en zijn ouder(s)

Als uw cliënt nog geen 12 jaar oud is, dan voert u het gesprek over de melding met diens ouder(s). Is uw cliënt ouder dan 12, maar nog geen 16 jaar, dan voert u het gesprek met uw cliënt of met de ouder(s). Woont uw jeugdige cliënt nog thuis, ook al is hij al 16 jaar, dan worden de ouders ook in dit geval bij het gesprek betrokken. Als de veiligheid van uw

cliënt, van uzelf of van andere betrokkenen in het geding zou kunnen komen, kunt u afzien van een gesprek met uw cliënt of zijn ouder(s). Dat kan ook als u goede redenen heeft om aan te nemen dat uw cliënt het contact met u zal verbreken en daardoor uit het zicht raakt.

Bekendmaking van de identiteit van de melder bij vermoedens van kindermishandeling
De Wet op de jeugdzorg geeft aan dat de identiteit van de melder door Veilig Thuis aan het gezin bekend wordt gemaakt. De melder kan bij uitzondering anoniem blijven als de veiligheid van de jeugdige cliënt, van andere jeugdigen, van u als beroepskracht of van uw medewerkers in gevaar kan komen, of als de vertrouwensrelatie tussen u en uw jeugdige cliënt verstoord zou kunnen worden.

De melding bij Veilig Thuis

Bij een melding geeft u zoveel mogelijk feiten en gebeurtenissen weer die u hebt waargenomen. U moet daarbij duidelijk aangeven of deze feiten en gebeurtenissen van u of van anderen afkomstig zijn. Daarbij bespreekt u ook wat u zelf, na de melding, binnen de grenzen van de psychotherapeutische behandeling kunt doen om de cliënt of diens gezinsleden te beschermen en te ondersteunen. Want natuurlijk houdt uw betrokkenheid bij uw cliënt niet op na de melding. In overleg met Veilig Thuis komt u tot een gemeenschappelijke aanpak.

Na een melding onderzoekt Veilig Thuis de signalen nader. De organisaties zetten acties in gang die de cliënt en zijn gezinsleden voldoende beschermen. Veilig Thuis gaat bij een onderzoek in gesprek met de ouders en de beroepskrachten die met het kind te maken hebben. Op basis daarvan besluit men wat er moet gebeuren. Vaak wordt vrijwillige hulp in gang gezet, maar Veilig Thuis kan ook besluiten melding te doen bij de Raad voor de Kinderbescherming en/of aangifte te doen van mishandeling bij de politie. Veilig Thuis zoekt na een melding contact met de cliënt om te beoordelen welke hulp noodzakelijk is. Vervolgens organiseert Veilig Thuis hulp voor slachtoffer en pleger en motiveert hen zonnodig om deze hulp te accepteren. Veilig Thuis houdt u op de hoogte van de uitkomsten van het onderzoek en van de acties die in gang worden gezet.

Contactgegevens voor het melden van huiselijk geweld of kindermishandeling

Vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling kunt u melden bij Veilig Thuis via telefoonnummer 0800- 2000 (gratis en 24/7 bereikbaar) Bij vermoeden van kindermishandeling, moet u ook overwegen of u een melding moet doen in de verwijzindex risico's jeugdigen, die tot doel heeft om beroepskrachten die met dezelfde jongere te maken hebben, met elkaar in contact te brengen.

Zoals eerder vermeld is bij signalen van seksueel geweld of van vrouwelijke genitale verminking soms specifiekere informatie en expertise nodig. Zo wordt in geval van vrouwelijke genitale verminking verwezen naar het Gespreksprotocol

Meisjesbesnijdenis van Pharos. In geval van eengerelateerd geweld verwijzen we naar de Federatie Opvang en naar Movisie. Ook Veilig Thuis maakt gebruik van de expertise van deze organisaties, onder andere over de veiligheidsrisico's die eraan verbonden zijn.⁷

Bijlage 2

Beroepsgeheim en meldrecht

Beroepsgeheim

Zorgverleners beroepen zich in geval van huiselijk geweld of kindermishandeling vaak op hun zwijgplicht of beroepsgeheim. Dit beroepsgeheim verplicht u om geen informatie over de cliënt aan derden te verstrekken, tenzij uw cliënt u daar toestemming voor geeft. Die zwijgplicht kan er echter ook toe leiden dat u niet ingrijpt als de cliënt dringend hulp nodig heeft. Het beroepsgeheim is echter niet absoluut. Onder bepaalde voorwaarden kan een melding van huiselijk geweld worden gedaan. Zo blijkt uit rechterlijke uitspraken dat het beroepsgeheim mag worden doorbroken, mits dit maar zorgvuldig gebeurt. In de omgang met signalen van kindermishandeling en huiselijk geweld geldt de regel: geheimhouding waar mogelijk, zorgvuldige doorbreking van het geheim waar nodig.

Wettelijk meldrecht

De Jeugdwet regelt een uitdrukkelijk meldrecht voor vermoedens van kindermishandeling. Iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht heeft op basis hiervan het recht om vermoedens van kindermishandeling, zo nodig zonder toestemming van het kind of de ouder, bij Veilig Thuis te melden. Voor vermoedens van huiselijk geweld zal de nieuwe wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling een vergelijkbaar wettelijk meldrecht bevatten.

Conflict van plichten

Als een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt, hij u geen toestemming geeft om een ander bij de aanpak ervan te betrekken en u toch overweegt om melding te doen (conflict van plichten), kan de digitale wegwijzer Huiselijk geweld en beroepsgeheim hulp bieden bij het maken van de juiste keuze. Aan de hand van uw antwoorden ontvangt u per e-mail een advies, op basis waarvan u zich mogelijk kunt beroepen op een 'conflict van plichten'. Alleen in het geval van een conflict tussen (wettelijke) zwijgplicht en (morele) meldplicht is verstrekking van de noodzakelijke gegevens toegestaan zonder uitdrukkelijke toestemming van uw cliënt. U bewaart het advies in het dossier van de betreffende cliënt. Let wel: de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de keuze die u maakt, berust bij u als zorgprofessional.

Stroomdiagram kindermishandeling/volwassenengeweld

